

Indtægter. Seer man nemlig saa, at man bliver ansat for lavt, saa tier man stille, men seer man derimod, at man bliver sat for høit, saa kommer man frem for Overskattecommissionsen med de Dphsninger, som man ligesaa godt kunde have tilveiebragt ligeoverfor Sogneforstanderskabet eller Communalbestyrelsen. Jeg finder saaledes, at denne Bestemmelse er for meget i Favør af dem, som muligens derigjennem vilde see at komme til at slippe med at betale Mindre i Skat. — Jeg skal endvidere med Hensyn til den Bestemmelse i § 2, som den ærede Finantsminister meente skulde hjælpe til at fremtvinge Skatten, bemærke, at jeg ikke troer, at det vil hjælpe Stort i saa Henseende, at 2 pCt. af Skatten tilfalde Amtsrepartitionsfonden, idet disse 2 pCt. dog kun vilde udgjøre en forsvindende Sum i Forhold til denne Fonds øvrige Indtægter. Derimod troer jeg, at det vilde hjælpe, om man lod disse 2 pCt. tilfalde hver enkelt Communes egen Kasse, saa at altsaa dens Beboere derved bleve forsaaned for en Deel af deres øvrige communale Skatter. Jeg troer ikke blot, at Indtægten bedre vilde fremtvinges derved, men jeg troer ogsaa, at man saa muligt kunde undvære § 6 og Skattecommissairerne. Det vilde derhos være godt, om man kunde overføre Principet i Loven paa den hele communale Bestaatning. — Jeg skal dernæst tillade mig et Par Ytringer om den i Lovforslagets § 23 berørte „Veiledning“, som jeg troer, at det kunde være hensigtsmæssigt kom til at ledsage selve Loven. Der udkom sidste Gang, da Krigsskatten blev opkrævet, en Veiledning fra Ministeriet, som mange Steder blev slemt misforstaaet. Der var, saavidt jeg husker, i den opstillet 3 Berægningsmaader, som kunde anvendes, men man lod mange Steder vildt i dem og blandede dem saa forferdeligt sammen, at man paa de forskjellige Steder kom til de meest forskjellige Resultater. — Jeg seer af Lovforslagets § 12, at blandt dem, der skulde meddele Dphsninger til Hjælp ved Skatteansættelsen, ere ogsaa Overformynderierne; jeg slutter deraf, at en Umyndig, selv om det kun er et Barn, skal svare Skat af Indtægten af de Summer, som han har indstaaende i Overformynderiet, forsaavidt denne Indtægt naaer en vis Størrelse. — Jeg skal ikke nu

omtale den Forskjel med Hensyn til Scalaerne, som er gjort mellem Kjøbenhavn, Kjøbstæderne og Landet. Derimod skal jeg med Hensyn til § 6, som jeg allerede før opholdt mig ved, endnu udtale, at der muligt kan være Egne i Landet, hvor en Ansættelse af Indtægten af hver Tønde Hartkorn til 25 Tønder Byg maa ansees for at være for høi; jeg tænker derved navnlig paa Byllands daarlige Egne, men jeg skal iøvrigt overlade Bedømmelsen af dette Forhold til de Medlemmer, der ere derovre fra, da jeg ikke har tilstrækkelig Kundskab i saa Henseende. Endelig skal jeg endnu med Hensyn til Slutningsbestemmelsen i § 6 bemærke, at jeg vuffer at faae den ærede Finantsministers Forklaring af, hvad Mening den er, naar det hedder, at Gjennemsnitsværdien af Amtets Hartkorn efter Communerne Antal ikke maa blive lavere end 25 Tønder Byg; jeg forstaaer ikke rigtigt, hvad der menes med de Ord: „efter Communerne Antal“. Til disse Bemærkninger skal jeg foreløbigt indstrænke mig.

Tobiesen: Inden jeg gaaer dybere ind paa Sagen, skal jeg tillade mig at udtale, at jeg ligesom den ærede foregaaende Taler maa ansee det for at være et særdeles godt Middel, som her er foreslaaet til at kunne forøge Statsindtægterne, forsaavidt det maatte vise sig, at de ordinaire Indtægter ikke kunne tilstrække. Det forekommer mig ogsaa at være særdeles heldigt, at man har forladt Fordelingen af Skattebeløbet paa de enkelte Communer, saaledes at enhver Commune havde at tilsvare et vist Beløb. Jeg kan nemlig ikke være enig med, hvad der er anført i Motiverne, at man sidst skulde have været heldig i Fordelingen mellem de enkelte Communer. Der vilde høre et overordentligt nøie Kjendskab til Ansættelserne i alle de enkelte Communer, for med Sikkerhed at kunne sælde en saadan Døim; man kan ikke vel slutte fra Andet, end hvad der er. En bekjendt fra de Communer, hvor man har havt Leilighed til særligt at staffe sig saadan Kundskab, og i de Communer, som jeg saaledes kjender, har jeg havt Leilighed til at iagttage Tilstedeværelsen af et overordentligt Misforhold baade med Hensyn til Maaden, hvorpaa Skatten blev forbeelt, og med Hensyn